

Конникътъ, който бѣше се появилъ на могилата, се изгуби и никой не очакваше нѣщо особено следъ това. Въ селото, което не се виждаше, коннитѣ полкове се готвѣха за пжтъ, войницитѣ се стѣгаха, водѣха конетѣ на водопой. И ето изведнѣжъ задъ чертата на хоризонта се показватъ много черни фигури, най-напредъ едни глави, после тѣ подскочатъ и растатъ все повече, излизатъ на хоризонта и сега ясно се вижда дълга редица отъ конници, понесени и устремени право срещу позицията на дветѣ роти. Атака! Линията превалъ, спуща се и плавно се носи надолу, показаха се и други по-гъсти групи, които препускаха отзадъ. Чуха се първитѣ тревожни изстрели отъ патрулитѣ, които се прибираха назадъ. Веднага се подигна честа, оглушителна стрелба. Чернитѣ купчини на войницитѣ се разпилѣха, развиваха се въ вѣтрило и се прилепиха къмъ земята. Затракаха картечници отъ дѣсно, проечаха топовни гърмежи и бѣлитѣ кълба на шрапнелитѣ се наредиха надъ хвѣрчещата линия на конницитѣ. Тѣ не бѣха по-далечъ отъ две хиледи крачки. Нѣмаше прахъ и всичко се виждаше ясно.

За тоя родъ атака руситѣ си иматъ особенъ терминъ. Наричатъ я лава. Какво нѣщо е тая казашка лава? Въ общитѣ си черти това е обикновена конна атака: отпредъ е